

MÁJ MALÁ VIRTUÁL

ÁĚtrtek, 29 duben 2010

Je mu osm, chodí do druhé tĚidy a stejnĚ tak i druhým rokem na housle. KaĚdou stĚedu si mimo školní brašnu bere navíc tašku pĚes rameno ((na noty) a housle do ruky. Takhle obtĚkán vypadá jako voják v plné polní. Všechno je mu veliké, dlouhé a zpod všech tĚch krámĚ a náloĚe vykukuje jedna kulatá ostĚíhaná hlava. Tak, to je máj Mates - houslista.

Housle jsou údajnĚ nejtĚší nástroj. (Na uĚení, pochopitelnĚ.) To jsem slyšela a vzhledem k tomu, Ě neumím noty a jediné co zvládnu je pár akordĚ na kytaru, tak kdyby mi nĚkdo Ěekl, Ěe je nejtĚší buben, taky bych vĚĤila. MatýskĚv tatínek ale je hudebník houslista, tak se nabízelo, na co bude chlapeĚek hrát. Dostal v první tĚídĚ housliĚky a bylo to. První rok pĚipomínalo jeho hraní koĚku, respektive její jeĚení, kdyĚ ji nĚkdo tahá za ocas, ale teĚ u nĚkde jinde. ÚdajnĚ mu nechybí ten povĚstný „tah na branku". Tedy Ěe jednak dobĚe slyší, ale i chce a nĚ mu cviĚení a vĚbec celá práce v hudební škole ho moc baví. Nedávno máĤ svoje první veĤejné vystoupení. Hrál dvĚ krátké skladbiĚky, a kdybyste máĤ zabili, tak nevím od koho. Dostal Ěerné kalhoty s puky, k tomu krátkou vestiĚku vepĚedu na zapínání a bílou košili. Jen s tĚmi teniskami jsme to nĚjak prokauĚovali... Celá produkce zaĚínala šest veĚer, ale o pĚĤ šestĚ byla uĚ generálka. Matýsek tam nervóznĚ popocházel s houslemi pod paĚí a poĤád mi opakoval, Ěe to urĚitĚ zkazí. Jako správná matka jsem ho pouĚila, Ěe to, co teĚ proĚívá, se jmenuje tréma pokud se bude houslím vĚnovat i nadále a veĤejnĚ, tak se i s ní bude nejspíš i nadále potkávat, ale Ěe si Ěasem zvykne. Generálka dopadla dobĚe. Vzhledem ke všem tĚm ostatním (pobíhájícím a pocházejícím a chystajícím a ladícím), se nemohl úplnĚ soustĚdit, ale zkusil si to poĤdnĚ s klavírem a to bylo hlavní. Ten moment s velkým „ nastal asi po pĚĤ hodinĚ. MáĤ malý chlapeĚek si vytáhl a srovnal svoje Ěerné kalhoty, nastoupil pĚed poĚetné publiĤ uklonil se, strĚil si housle pod bradu, nenápadnĚ kývnul na klavírní doprovod a hrábnul do strun. Hrál úĚasnĚ, alespoĚ tak to moje zaujatĚ matĚino ucho vnímalo. Slzy mi vyhrkly do oĚí a já se dívala, jak se jeho tmavovlasá hlaviĚka nepatrnĚ pohybuje do rytmu a jak mu z tĚch malých houslí lezou samĚ krásné, místy ještĚ trošku vrzavĚ, ale vĚbec ne falešnĚ tóny. Bylo to krásné a zaslouĚenĚ jsme mu všichni s nadšením zatleskali i provolávali bravo. „Naše Ěada" byla samozĚejmĚ nejhlasitĚší. Byl na sebe náĚitĚ pyšný. Do Ěokolády, Ěasopis a velkou pochvalu. UĚ se chystá na další koncert, aspoĚ myslím.... nezĚízenĚ blaĚená maminkaPaula